

PÍSEŇ 0234

Jezu Kriste, štědrý kněže

1430, 1517

1. Je - zu Kri - ste, ště - drý kně - že, s Ot - cem, s Du - chem je - den Bo -

- že, štěd - rost tvá jest na - še zbo - ží z tvé mi - lo - sti.

2. Ty jsi v světě bydlil s námi, tvé tělo trpělo rány za nás, za hříšné křesťany z tvé milosti.
3. Tys ráčil v nás přebývat, chléb vezdejší chtěls náš býti, chtě nás tudy obživiti z tvé milosti.
4. Ó tvá dobrota důstojná, ó k nám milosti přehojná! Dáváš nám bohatství mnohá z své milosti.
5. Dals krev z těla vycediti, dáváš v užitku ji píti, chtě nás tudy obživiti z své milosti.
6. Věrně se nám ve všem dáváš, milostí k nám svou plápoláš, sobě nás tak za vzácné máš, z své milosti.
7. Ráčils nás sám zastoupiti, život svůj pronaložiti, tak věčnou smrt zahladiti z své milosti.
8. Draze´s jistě nás vykoupil, pro nás mra, svou duši pustil, a tak nám věrně posloužil z své milosti.
9. Ó tvá milosti k nám silná, ach běda, kdož tebe nedbá, než jinam o milost běhá z své slepoty.
10. Ó křesťané, z bludů vstaňme, dary dobré nám poznejme, k Synu Božímu chvátejme, k té milosti.
11. Kriste, pro nás umučený, zsinálý a zohavený, nám vždy milý buď a ctěný z své milosti.
12. Chvalme Ježíše milého, pro nás zde potupeného, život věčný máme z něho z též milosti.
13. Jím zlého budem zbaveni, ve všech ctnostech rozhojněni, v život věčný uvedeni z též milosti.
14. Budiž chvála Bohu, Otci i Synu též moci, Duchu jeho rovné moci z též milosti.
15. Jakož byla od věčnosti, budiž na věky v radosti mezi námi bez žalosti z té milosti.

M. Jan Hus, 1430, 1541, 1659